

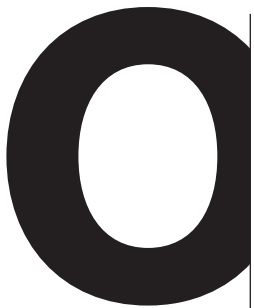

Topper

Vanaf de heuvel met het dorp Šmartno kijk je zo Italië in.

Historisch

Šmartno is Sloveens cultureel erfgoed.

Over negen bergen en twee zeeën... Zo begint in Slovenië iemand die een sprookje gaat vertellen. Er was eens... Of beter gezegd: Ergens in een land hier ver vandaan...

Echt ver is Slovenië niet. Wel sprookjesachtig. Het land, dat tot 1991 deel uitmaakte van het inmiddels uiteengevallen Joegoslavië, is een aaneenschakeling van bergmassieven, heuvelachtige laagvlaktes, meren, rivieren, bossen, bergdorpjes, kloven, schilderachtige stadjes, ridderkastelen, grotten en een heuse draak.

En dan die taal, met letters die we in het Nederlands niet kennen. Dan waan je je toch een heel eind van huis.

Slovenië grenst in het westen aan Oostenrijk en Italië, in het zuiden aan Kroatië en in het oosten aan Hongarije. Van welke kant je ook komt: je moet de bergen over. Die bergen (wel meer dan negen) heten de Julische (of Juliaanse) Alpen. In de winter populair bij skiërs, in de zomer bij watersporters en mensen die willen onthaasten.

Dat kan goed bij de eerste grote meren die je, komend vanuit Oostenrijk, tegenkomt: het feeëriek meer van Bled, *Blejsko jezero* op zijn Sloveens. Donkerblauw, helder water waarin karpers zichtbaar

rondzwemmen tussen de zwanen. Nu zijn die vogels voor een Nederlander niet heel bijzonder, maar hier steken ze wel erg fraai af tegen de omgeving. En hoeveel sprookjes zijn er wel niet waarin een rol is weggelegd voor zwanen? Nou dan.

Wat het meer van Bled een beetje onwerkelijk maakt, is het eilandje met daarop de 9de-eeuwse Maria Hemelvaartkerk, met bijzondere fresco's en een gouden altaar. De burcht op de berg die erbovenuit torent, maakt het plaatje compleet.

Bled is rijk bedeed met (wellness)-hotels en ecocampings, waar sommige glampinghutjes zelfs zijn voorzien van

Ukanc, wat zoveel betekent als 'het einde van de wereld'. In vroeger tijden hield alles op bij die op het oog onoverbrugbare rotsen.

Hoogtepunt in dit park is de berg Triglav, een geliefde hikersbestemming. Iedere Sloveen moet minstens eenmaal in zijn leven de Triglav bedwingen, wordt gezegd. Geoefende wandelaars doen daar zo'n twee, drie dagen over. Op weg naar de top (2.864 meter) staan hutten om in te overnachten. De beste tijd om in de bergen rond te banjeren is september. In het voorjaar is het er heerlijk fris en groen, maar op de toppen ligt dan nog te veel sneeuw, waardoor het gebied slecht

begaanbaar is. In juli en augustus

Het verhaal gaat dat God de Slovenen een stuk

van Zijn Eigen paradijs heeft geschonken

een hottub. En er wordt – elektrisch – gefietst; 4 kilometer naar de overkant van het meer.

Een halfuur verder met de auto ligt een ruigere plas, het door groene bergwanden omsloten meer van Bohinj. Het is een van de zeven meren in het Nationale Park Triglav (spreek uit: triglav) dat een groot deel van de Julische Alpen omvat.

De mensen die beneden aan het meer woonden, noemden hun nederzetting

tus kan het er onaangenaam heet zijn.

Bohinj betekent letterlijk 'Gods eigen hoekje'. Het verhaal gaat dat toen de aarde werd geschapen en God alle goede volkeren een plek gaf, Hij de Slovenen was vergeten. Daarom gaf Hij ze een stukje van Zijn Eigen paradijselijke tuin.

Een stukje dat zeer gewaardeerd wordt: in de vakanties en de weekends komen veel Slovenen en ook toeristen uit andere landen recreëren aan het Bohinj-meer.